

A kisváros a talaja Krúdy Gyula (1878—1933) elbeszéléseinek is. Mikszáth anekdotázó tájirodalmát műveli kezdetben, de csakhamar megtalálja hangját. Ő képviseli leginkább századeleji irodalmunkban a romantikát és öncélúságot. Álomvilágban él, képzelete a félmultban kalandozik, a biedermeier érzelmes világa vonzza. Idegentül élt a maga tülekedő, hajszás korában, visszamerül emlékeibe és ábrándjainak letűnt, s talán soha nem volt korába. Stílusa az emlékezés és hangulat lírája, de frásainak nyersanyagát éles megfigyelőképessége szállftja. Tájak, szobák, arcok, ruhák, ételek, ízek, illatok varázsát szinte a valóság elevenségével tudja felidézni. Különös művészettel olvaszt egybe valóságot és álmoképeket. Különc, kóborhajlamú, céltalan életű férfiakat és ábrándos, odaadó nőalakokat rajzol, akiknek életét a szerelem tölti be. Lazaszövéű meséiben furcsa, érzelmes kalandok kapcsolódnak egymásba. Jóformán nincs is megfogható

tarialmuk, csak erős, felejthetetlen hangulatuk. Ez a sajátos hang, az impresszionista stílus egyéni változata, igen nagy hatással volt későbbi íróinkra. Krúdy nagyon sokat írt, kényszerből, s ez egyenlőtlen értékűvé teszi munkáit. Legismertebbek: *A podolini kísértet*, *Nyíri csend*, *A vörös postakocsi*, *Szindbád*, *Boldogult úrfikoromban*.